

Ой чиє то сіно (до косовиці, лірична)

Рівненська обл., Гошанський р-н.
Записав Леопольд Яценко у 1960-х рр.
від бригади механізаторів, що приїздили
до київського театру ім.І.Франка

Широко, енергійно

$\text{♩} = 70$

Т.
Б.

Ой чи - є то сі - но ле - жить на по - ко - сах?

Чи - я то ді - вчи - - на ро - зпу - сти - ла ко - си?

Чи - я то ді - вчи - - на ро - зпу - сти - ла ко(си)?

Варіант закінчення:

Ой чиє то сіно лежить на покосах?
Чия то дівчина розпустила коси? (2)

Козакове сіно лежить на покосах,
Козакова дівчина розпустила коси. (2)

Мати ж моя, мати, що маю діяти?
Вже й літа минають, а я й нежонатий. (2)

Вже й літа минають, а я й нежонатий –
Насіяв пшениці – нема з ким збирати. (2)

Насіяв пшениці – нема з ким збирати,
Прийде темна нічка – ні з ким розмовляти. (2)